

זוהר הקדוש עם פירוש מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק פרשת קדושים

חלק 1 משפטים

מיתוק מדבש	וילנא	יום
שעג-שעט	צח ע"ב	ראשון
שעט-שפד	צט ע"א	שני
שפד-שצ	צט ע"ב	שלישי
שצ-שצו	ק ע"א	רביעי
שצו-תב	ק ע"ב	חמישי
תב-תח	קא ע"א	שישי
תח-תיג	קא ע"ב	שבת

פרשת אחר' תשפ"ב

עלון מס' 180



י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

העבודה בשמחה היא הרצויה לפני ה'

אחרי מות שני בני אהרן, רפי יצחק פתח, (תהלים ב יא) עבדו את יהו"ה ביראה וגילו ברעדה, וכתוב (שם פ ב) עבדו את יהו"ה בשמחה באו לפניו ברננה, הני קראי קשיין אהדי. אלא הכי תאנא, עבדו את יהו"ה ביראה, דכל פולחנא דבעי בר נש למפלח קמי מאריה, בקדמיתא בעי יראה, לדחלא מניה, ובגין דחלא דמאריה, ישתפח לבתר דיעביד בחדוותא פקודי אורייתא, ועל דא כתיב (דברים י ב) מה יהו"ה אלהיך שואל מעמך פי אם ליראה. וגילו ברעדה, דאסיר ליה לבר נש למחדי יתיר בעלמא דין, האי במלי דעלמא, אבל במלי דאורייתא ובפקודי דאורייתא בעי למחדי, לבתר ישתפח בר נש דיעביד בחדוותא פקודי אורייתא, דכתיב עבדו את יהו"ה בשמחה.

מתוק מדבש

שמעצמה תמצא לו, כמחז"ל הבא ליטהר מטהרין אותו, ועל דא כתיב ועל זה נאמר מה יהו"ה אלהיך שואל מעמך פי אם ליראה ובאמת מפרט שם עוד, דהיינו ללכת בכל דרכיו ולא הבה אותו וגו', אבל תחילת שאלת ה' מן האדם היא היראה, כי היא פתח העבודה שאחריה יומשכו קיום כל המצוות, לכן כשתהיה בידו היראה יזכה לעבוד ה' בשמחה ובכל שאר המדרגות.

ומה שכתוב אחר כך וגילו ברעדה בא להורות דאסיר ליה לבר נש למחדי יתיר בעלמא דין שאסור לו לאדם לשמוח ביותר בעולם הזה, האי במלי דעלמא כל זה בדברי העולם, כי במקום שמחה של חול שם תהא רעדה, כדי שלא יתן מקום להיצר הרע לפנות אותו לאיסור ח"ו, אבל במלי דאורייתא ובפקודי דאורייתא בעי למחדי אבל בדברי תורה ובמצוות התורה צריך האדם לשמוח, כי עבודת השמחה היא עבודה הנרצית לפני הקב"ה, כי כל התוכחות נאמרו תחת אשר לא עבדת את ה' בשמחה ובטוב לבב, ולכן לבתר אחר שיתעורר האדם לעבוד את ה' מתוך יראה, ישתפח בר נש דיעביד בחדוותא פקודי

העבודה בשמחה היא הרצויה לפני ה' אחרי מות שני בני אהרן כדי לפרש פסוק זה, רפי יצחק פתח התחיל לפרש מה שכתוב עבדו את יהו"ה ביראה וגילו ברעדה, וכתוב ובמקום אחר כתוב עבדו את יהו"ה בשמחה באו לפניו ברננה, הני קראי קשיין אהדי אלו הפסוקים סותרים זה את זה, כי בפסוק ראשון אומר שצריך לעבוד את ה' ביראה וברעדה, ובפסוק האחר אומר שצריך לעבוד את ה' בשמחה וברננה.

והשיב אלא הכי תאנא אלא כך למדנו, מה שכתוב עבדו את יהו"ה ביראה היינו דכל פולחנא דבעי בר נש למפלח קמי מאריה כי בכל עבודה שצריך האדם לעבוד לפני קונו, בקדמיתא בעי יראה, לדחלא מניה תחילת העבודה צריכה להיות ביראה, שיירא מהקב"ה, והיא הפתח ליכנס לעבודת הבורא, כי על ידי היראה יזהר מלעבור על רצון הקב"ה, ובגין דחלא דמאריה ובשביל יראת קונו, ישתפח לבתר דיעביד בחדוותא פקודי אורייתא ימצא אחר כך שיבא לעשות ולקיים את כל מצוות התורה בשמחה, ואמר "ישתכח" שהוא לשון מציאה, כלומר



זמני עת רצון לפעולות הרחמים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֵל יִבְא בְּכָל יַעַת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו', אָמַר רַבִּי אֲבָא, זְמַנֵּינ אֵית קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּכְּחָא רַעְוֹן, וְלֹאשְׁתַּכְּחָא בְּרַכָּאן, וְלִמְתַּבַּע בְּעוֹתֵי, וְזְמַנֵּינ דְרַעְוֹן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ, וּבְרַכָּאן לֹא מְזַדְמָנָן, וְדִינֵינ קִשְׁיִין מִתְעַרְיִן בְּעֵלְמָא, וְזְמַנֵּינ דְדִינָא תְלִיא. תָּא חֲזִי, זְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁתָּא דְרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁתָּא דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁתָּא דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח וְתִלְיָא.

זְמַנֵּינ אֵית בְּרַחֵי דְרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּרַחֵי דְדִינֵינ אֲשַׁתְּכַחוּ וְתִלְיִין עַל כִּלְיָא. זְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁבּוּעֵי דְרַעְוֹן מִשְׁתַּכְּחָן, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁבּוּעֵי דְדִינֵינ מִשְׁתַּכְּחָן בְּעֵלְמָא. וְזְמַנֵּינ אֵית בְּיוֹמֵי דְרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח בְּעֵלְמָא, וְעֵלְמָא אֲתַבְּסָמָא, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּיוֹמֵי דְדִינֵינ תְלִיִין וּמִשְׁתַּכְּחָן, וְאַפִּילוּ בְּשַׁעֲתֵי.

מתוק מדבש

שעת רצון, והם חדשי אדר ניסן אייר סיון, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁתָּא דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח וִיש זְמַנִּים בְּשַׁנָּה שֶׁהֵדִין נִמְצָא וּמִתְעוֹרֵר, וְהֵם חֲדָשֵׁי תַמּוּז אָב, טַבַּת שֶׁבֶט, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁתָּא דְדִינָא אֲשַׁתְּכַח וְתִלְיָא וִיש זְמַנִּים בְּשַׁנָּה שֶׁהֵדִין נִמְצָא וְתַלְוֵי בִּאֲמִצְעָא, וְהֵם חֲדָשֵׁי אֱלוּל תְּשֵׁרֵי חֶשׁוֹן כֶּסֶל.

וכן זְמַנֵּינ אֵית בְּרַחֵי דְרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח בְּהוּ יֵש זְמַנִּים בְּחֲדָשׁ שֶׁמִּתְעוֹרֵר וְנִמְצָא בְּהֵם עֵת רַצוֹן, וְהֵינְנוּ בְּחֲצִי רֵאשׁוֹן שֶׁל הַחֲדָשׁ שֶׁאֵז הֵיא שַׁעַת רַצוֹן מִחַמַּת מְלוֹי הִירַח, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּרַחֵי דְדִינֵינ אֲשַׁתְּכַחוּ וְתִלְיִין עַל כִּלְיָא וִיש זְמַנִּים בְּחֲדָשׁ שֶׁהֵדִינִים נִמְצָאִים וְתַלְוִיִּים עַל הַכֵּל, וְהֵינְנוּ בְּחֲצִי חֲדָשׁ הַשְּׁנִי שֶׁהֵיא שַׁעַת הֵדִין מִחַמַּת מִיעוּט הִירַח.

וכן זְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁבּוּעֵי דְרַעְוֹן מִשְׁתַּכְּחָן יֵש זְמַנִּים בְּשַׁבּוּעַ שֶׁשַׁעַת רַצוֹן נִמְצָאָת בְּהֵם, וְהֵם יְמֵי א' ג' ד' ו', (שֶׁהֵם כְּנֶגֶד חֶסֶד תְּפִלָּה נֶלֶם יְסוּד), וְזְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁבּוּעֵי דְדִינֵינ מִשְׁתַּכְּחָן בְּעֵלְמָא וִיש זְמַנִּים בְּשַׁבּוּעַ שֶׁהֵדִינִים נִמְצָאִים וּמִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם, וְהֵם יְמֵי ב' וְה' (שֶׁהֵם כְּנֶגֶד גְּזוּרָה וְסוּד).

וְזְמַנֵּינ אֵית בְּיוֹמֵי דְרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח בְּעֵלְמָא, וְעֵלְמָא אֲתַבְּסָמָא וִיש זְמַנִּים בְּיוֹם שֶׁשַׁעַת רַצוֹן נִמְצָא בְּעוֹלָם, וְהַעוֹלָם הוּא בְּהַמְתַּקָּה, וְהֵינְנוּ מִחֲצוֹת הַלַּיְלָה עַד חֲצוֹת הַיּוֹם, וְזְמַנֵּינ אֵית בְּיוֹמֵי דְדִינֵינ תְלִיִין וּמִשְׁתַּכְּחָן וִיש זְמַנִּים בְּיוֹם שֶׁהֵדִינִים תְלוִים וְנִמְצָאִים, וְהֵינְנוּ מִחֲצוֹת הַיּוֹם וְלֵהֲלֵאָה עַד חֲצוֹת הַלַּיְלָה, וְאַפִּילוּ בְּשַׁעֲתֵי וְכֵן אֲפִילוּ הַשַּׁעָה נַחֲלַקַת לְרַחֲמִים וְלִדִין, יֵש רִגַע שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת טוֹבָה וְרַחֲמִים, וִיש רִגַע שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת כַּעַס וְדִין.

אֲרִיִּיתָא יִמְצָא שִׁיקִיִּים וְיַעֲשֶׂה הָאָדָם בְּשִׂמְחָה אֵת כֹּל מִצוֹת הַתּוֹרָה דְכְּתִיב עֲבַדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה.

וכתב הארז"ל (בשער רה"ק דף י' ע"ב) וז"ל, הנה נריך האדם צמת קיומו כל מנוה ומנוה, או צהמסקו צמורה, או כשמפלל התפלה, להיותו שמת וטוב לב, יותר מכאשר מרוח או מנוה אלף אלפים דינרי זהב וכו', וזהו פירוש הפסוק תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך צממה וצטוב לצב מרוז כל, פירוש שמת יותר מכאשר מרוח רוב כל ממון שצטולס. (דף נו ע"א, ובביאורינו כרך יא עמ' ב-ג)

זמני עת רצון לפעולות הרחמים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהְרֹן אַחִיךָ וְאֵל יִבְא בְּכָל יַעַת אֶל הַקֹּדֶשׁ וְגו', כִּי לְפָרֵשׁ פְּסוּק זֶה, אָמַר רַבִּי אֲבָא הַקְדִּים וְאִמַּר, כִּי זְמַנֵּינ אֵית קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁתַּכְּחָא רַעְוֹן יֵש זְמַנִּים לְפָנֵי הַקַּב"ה לְמִצּוֹא בְּהֵם שַׁעַת רַצוֹן, וְלֹאשְׁתַּכְּחָא בְּרַכָּאן שֶׁאֵז הַזְמַן מְסוּגֵל לְמִצּוֹא וְלֵהֲמַשִּׁיךְ בְּרַכּוֹת, וְלִמְתַּבַּע בְּעוֹתֵי וּלְבַקֵּשׁ בְּקִשּׁוֹת, כְּלוֹמַר שֶׁהַזְמַן מְסוּגֵל לְקַבֵּלֵת הַתְּפִלוֹת, וְזְמַנֵּינ דְרַעְוֹן לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ וִיש זְמַנִּים שֶׁלֹּא יִמְצָא בְּהֵם עֵת רַצוֹן, וּבְרַכָּאן לֹא מְזַדְמָנָן וְאֵז אֵינן הַבְּרַכּוֹת מְזַדְמָנוֹת, וְדִינֵינ קִשְׁיִין מִתְעַרְיִן בְּעֵלְמָא וְעוֹד שֶׁמִּתְעוֹרְרִים דִּינִים קְשִׁים בְּעוֹלָם, וְזְמַנֵּינ דְדִינָא תְלִיא וִיש זְמַן שֶׁהֵדִין תְלוֹי בִּאֲמִצְעָא, כְּלוֹמַר פַּעַם הַרַחֲמִים מִתְגַּבְּרִים וּפַעַם הַדִּינִים מִתְגַּבְּרִים.

ומפרש ואמר תָּא חֲזִי, זְמַנֵּינ אֵית בְּשַׁתָּא דְרַעְוֹא אֲשַׁתְּכַח בָּא וְרָאָה, כִּי יֵש זְמַנִּים בְּשַׁנָּה שִׁישׁ בְּהֵם

וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ג א) וְעַת לְכֹל חִפְזֵי וְגו', וְכְתִיב (תהלים סט יד) וְאֲנִי תַפְלִי לְךָ וְגו', וְכְתִיב (ישעיה נה ו) דְרִשׁוּ יְהו"ה בְּהַמְצָאוֹ, וְכְתִיב (תהלים י א) לְמָה יְהו"ה תַעֲמֹד בְּרַחֵק תַעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה, וְכְתִיב (ירמיה לא ב) מִרַחֵק יְהו"ה נִרְאָה לִי, וְזִמְנֵי דְאִיהוּ קְרוֹב דְכְתִיב (תהלים קמה יח) קְרוֹב יְהו"ה לְכֹל קוֹרְאָיו, בְּגִין כָּךְ וְאֵל יָבֵא בְכָל עֵת אֶל הַקּוֹדֶשׁ וְגו'.

הקטיגור נעשה סניגור לישראל

רְזָא דָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר, בְּגִין לְאַתְפְּרָשָׁא מְעַמָּא קְדִישָׁא, וְלֹא יִתְבַּע חוֹבִיָּהוֹן קָמִי מְלָפָא, וְלֹא יִקְטָרְגַּ עֲלֵיָּהוּ, דְהָא לִית לִיה תְּקִיפּוּ וְשִׁלְטָנוּ (בְּה), בַּר פִּד אֶתְקַף רוּגְזָא מְלַעֲיָלָא. וְכִּי הוּא דוֹרְנָא אֶתְהַפֵּף לְבַתֵּר אַפּוֹטְרוֹפְסָא עֲלֵיָּהוּ, וְעַל דָּא אֶתְדַחֲיָא מְקָמִי מְלָפָא, וְהָא אוֹקִימָנָא, בְּגִין דְאִיהוּ קִין כָּל בְּשָׂר, וְעַמָּא קְדִישָׁא יְהִבִּין לִיה כְּמָה דְאַצְטְרִיף לִיה, שְׁעִיר.

סימן לעת רצון, כשהכרובים שרו בקדש הקדשים

עָאֵל לְאַתֵּר דְעָאֵל, שְׁמַע קוֹל גְּדִפֵי דְכְרוּבֵיָּא מְזַמְרִין, וְאֶקִישָׁן גְּדִפִין פְּרִישָׁאן לְעִילָא, הָוָה

מהוק מדבש

ולא יקטרג עליהם, דְהָא לִית לִיה תְּקִיפּוּ וְשִׁלְטָנוּ שֶׁהִי אֵין לוֹ חוֹזֵק וְכַח הַשְׁלִיטָה, בַּר פִּד אֶתְקַף רוּגְזָא מְלַעֲיָלָא רַק כְּשֶׁמִּתְגַּבֵּר הַרוּגֵז וְהַדִּין מִלְמַעְלָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר שֶׁלֹּא לַעֲוֹרֵר אֶת הַרוּגֵז וְהַדִּין לְמַעְלָה.

וְכִי הוּא דוֹרְנָא אֶתְהַפֵּף לְבַתֵּר אַפּוֹטְרוֹפְסָא עֲלֵיָּהוּ וְכַדּוֹרוֹן זֶה שֶׁל הַשְׁעִיר, מִתְהַפֵּךְ אַחֵר כֵּךְ לְמַלִּיץ יוֹשֵׁר עַל יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא אֶתְדַחֲיָא מְקָמִי מְלָפָא וְעַל שֶׁהוּא רוֹצֵה תְּמִיד לְקַטְרֵג לִכֵּן הוּא נִדְחָה מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, וְהָא אוֹקִימָנָא וְהִי כִּבְר בִּיאָרְנוּ, בְּגִין דְאִיהוּ קִין כָּל בְּשָׂר לְפִי שֶׁהוּא נִקְרָא קִין כָּל בְּשָׂר, שֶׁחֲשָׁקוֹ לַעֲשׂוֹת קִין וְסוּף לְכֹל בְּשָׂר, כְּלוֹמֵר שְׂרוּצָה לְכֹלֹת אֶת הַכֹּל, לִכֵּן הוּא נִדְחָה מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ ב"ה, וְעַמָּא קְדִישָׁא יְהִבִּין לִיה כְּמָה דְאַצְטְרִיף לִיה, שְׁעִיר וְעַם הַקְּדוֹשׁ נֹתְנִים לוֹ שְׁעִיר כְּמוֹ שְׂרָאוּי לוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ מִזֶּה נַחַת רוּחַ.

(דף סג ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך יא עמ' צב - צג)

וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה נֹאמַר וְעַת לְכֹל חִפְזֵי תַחַת הַשָּׁמַיִם, פִּירוּשׁ שִׁישׁ עֵת מִיּוֹחַדַת לְכֹל דְבַר, דִּהֵינּוּ לְפַעוּלַת הַרְחָמִים לְעַצְמָה וּלְפַעוּלַת הַדִּין לְעַצְמָה, וְכְתִיב וְכֵן נֹאמַר וְאֲנִי תַפְלִי לְךָ ה' עֵת רִצּוֹן, הִי שִׁישׁ עֵת רִצּוֹן לְקַבֵּלֵת הַתַּפְלוּת, וְכְתִיב וְכֵן נֹאמַר דְרִשׁוּ יְהו"ה בְּהַמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיוֹתוֹ קְרוֹב, הִי שִׁישׁ עֵת רִצּוֹן לְקַבֵּלֵת הַתְּשׁוּבָה, וְכְתִיב וְכֵן נֹאמַר לְמָה יְהו"ה תַעֲמֹד בְּרַחֵק תַעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה וְהוּא כְּשֹׂאֵינָה עֵת רִצּוֹן, וְכְתִיב וְכֵן נֹאמַר מִרַחֵק יְהו"ה נִרְאָה לִי פִירוּשׁ הַגֵּם שֶׁהַקִּב"ה עוֹמֵד מִרַחֵק עִם כָּל זֶה הוּא נִרְאָה לִי, וּמִקַּבֵּל אֶת תַּפְלִי, מִשְׁמַע שִׁישׁ זִמְן שֶׁהַקִּב"ה עוֹמֵד מִרַחֵק, וְזִמְנֵי דְאִיהוּ קְרוֹב וּלְפַעֲמִים הוּא קְרוֹב דְכְתִיב קְרוֹב יְהו"ה לְכֹל קוֹרְאָיו וְאִזּוּ יֵשׁ שְׁעַת רִצּוֹן לְקַבֵּלֵת הַתַּפְלוּת, בְּגִין כָּךְ וְלִכֵּן כְּתוּב וְאֵל יָבֵא בְכָל עֵת אֶל הַקּוֹדֶשׁ וְגו' אֵלֶּא בַעַת רִצּוֹן דִּהֵינּוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בַּעֲנַן הַקְּטָרֵת.

(דף נח ע"א - ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' כז - כט)

הקטיגור נעשה סניגור לישראל

רְזָא דָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר סוּד זֶה שֶׁל שְׁלִיחַת הַשְׁעִיר לְעִזְאֵזֶל הוּא כְּמוֹ שֶׁכִּבֵּר נֹאמַר (צפ' תנ"ח דף קפ"ה ע"א), בְּגִין לְאַתְפְּרָשָׁא מְעַמָּא קְדִישָׁא כְּדִי שֶׁהַמְּקַטְרֵג יִפְרֵד מִעַם הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא יִתְבַּע חוֹבִיָּהוֹן קָמִי מְלָפָא וְלֹא יִקְטָרְגַּ עֲלֵיָּהוּ וְלֹא יִתְבַּע עוֹנֵשׁ עַל עוֹנוֹתֵיהֶם לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ

סימן לעת רצון, כשהכרובים שרו בקדש הקדשים

עָאֵל לְאַתֵּר דְעָאֵל נִכְנַס הַכֹּהֵן גְּדוֹל לְמִקּוֹם שְׁנַכְנַס, דִּהֵינּוּ לְקַדֵּשׁ הַקְּדוֹשִׁים, שְׁמַע קוֹל גְּדִפֵי דְכְרוּבֵיָּא מְזַמְרִין וְשֵׁם שְׁמַע אֶת קוֹל כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים שֶׁהֵיוּ מְזַמְרִים לְהַקְב"ה, וְאֶקִישָׁן גְּדִפִין פְּרִישָׁאן לְעִילָא וְהַקִּישׁוֹ בְּכַנְפֵיהֶם

אָקטיר קטורת, מִשְׁתַּכָּא קול גְּדַפְיָהּ, וּבִלְחִישׁוֹ אַתְדַּבְּקֵן, אִי פְהֵנָא זְכִי, דְּהָא לְעִילָא בְּחִידוֹ
אֲשַׁתְּכַח [וכו'].

פְּתַח פְּהֵנָא פּוּמִיָּה בְּצִלּוֹתָא בְּרַעוּתָא בְּחִדּוּתָא, וְצִלֵי צִלּוֹתֵיהּ, בְּתַר דְּסִיִּים, זְקַפִּין פְּרוּבִיָּא
פְּמִלְקָדְמִין גְּדַפְיָהּ וּמְזַמְרִין, כְּדִין יַדַּע פְּהֵנָא דְרַעוּתָא הִיא, וְעֵידֵן חִדּוּתָא לְכֻלָּא, וְעַמָּא
יַדְעִין דְּאַתְקַבֵּל צִלּוֹתֵיהּ, כְּמָה דְכְּתִיב (ישעיה א יח) אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ, וְהוּא
תָּב לְאַחֲרֵיהּ, וְצִלֵי צִלּוֹתֵיהּ.

זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְכְּהֵנָא, דְּהָא עַל יְדוּי חִידוֹ עַל חִידוֹ אֲשַׁתְּכַח הוּא יוֹמָא לְעִילָא וְתַתָּא, עַל
הִיא שְׁעַתָּא כְּתִיב (תהלים קמד טו) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁפָכָה לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִהוּ"ה אֱלֹהֵי"ו.

מתוק מדבש

דְרַעוּתָא הִיא אַז יַדַּע הַכְּהֵן שֶׁהִיא שַׁעַת רַצוֹן, וְעֵידֵן
חִדּוּתָא לְכֻלָּא וְהִיא עַת שְׂמַחָה לְכֻלָּא, וְעַמָּא יַדְעִין
דְּאַתְקַבֵּל צִלּוֹתֵיהּ וְגַם הָעַם הָיוּ יוֹדְעִים שְׂנַתְקַבְּלָה תְּפִלְתוֹ,
כְּמָה דְכְּתִיב כְּמוֹ שְׂנֵאמַר אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים
כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ, וְאַחַר כֵּן וְהוּא תָּב לְאַחֲרֵיהּ וְצִלֵי
צִלּוֹתֵיהּ הַכְּהֵן גְּדוֹל חֹזֵר לְאַחֲרֵיהּ וְהַתְּפַלֵּל תְּפִלְתוֹ.

זְפָאָה חוּלְקִיָּה דְכְּהֵנָא אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל הַכְּהֵן, דְּהָא עַל
יְדוּי חִידוֹ עַל חִידוֹ אֲשַׁתְּכַח הוּא יוֹמָא
לְעִילָא וְתַתָּא, כִּי עַל יְדוֹ נִמְצְאָת בְּיוֹם הוּא שְׂמַחָה כְּפוּלָה
לְמַעֲלָה וְלַמַּטָּה, עַל הִיא שְׁעַתָּא כְּתִיב עַל אוֹתָהּ הַשַּׁעָה
נֵאמַר אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁפָכָה לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִהוּ"ה
(דף טו ע"א, ובבבאורינו כרך יא עמ' קמב - קמד)

הַפְּרוּשׁוֹת לְמַעֲלָה, הֵנָּה אָקְטִיר קְטוֹרֶת וְהַכְּהֵן הִיא מְקַטִּיר
אֶת הַקְּטֹרֶת, מִשְׁתַּכָּא קוֹל גְּדַפְיָהּ אַז נִשְׁתַּתֵּק קוֹל כְּנָפֵי
הַכְּרוּבִים, וּבִלְחִישׁוֹ אַתְדַּבְּקֵן, אִי פְהֵנָא זְכִי וּבִלְחֹשׁ הִיוּ
מִתְדַּבְּקִים וּמִתִּיחָדִים קוּב"ה וּשְׂכִינֵתֵיהּ, אִם הַכְּהֵן הִיא צְדִיק
וְרֵאוּי שִׁתִּיחָדוֹ עַל יְדוֹ, דְּהָא לְעִילָא בְּחִידוֹ אֲשַׁתְּכַח כִּי
אַז לְמַעֲלָה קוּב"ה וּשְׂכִינֵתֵיהּ הִיוּ נִמְצְאִים בְּשִׂמְחַת הִיחָדוֹ [וכו'].

וְאַז פְּתַח פְּהֵנָא פּוּמִיָּה בְּצִלּוֹתָא בְּרַעוּתָא בְּחִדּוּתָא,
וְצִלֵי צִלּוֹתֵיהּ פְּתַח הַכְּהֵן פִּיו בְּתַפְלָה בְּרַצוֹן וּבְשִׂמְחָה,
וְהַתְּפַלֵּל בְּהִיכַל תְּפִלָּה קִצְרָה סְמוּךְ לְפְרוּכַת (כמנזכר נמס')
יוֹמָא דף נג ע"ג, בְּתַר דְּסִיִּים אַחֲרֵי שְׁסִיִּים תְּפִלְתוֹ, זְקַפִּין
פְּרוּבִיָּא פְּמִלְקָדְמִין גְּדַפְיָהּ וּמְזַמְרִין הַכְּרוּבִים הִיוּ
זוֹקְפִים אֶת כְּנָפֵיהֶם וּמְזַמְרִים כְּבַתְחִילָה, כְּדִין יַדַּע פְּהֵנָא

שבח דא שירתא

..האיך יתנהג האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדיין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך עב"ז
לא פטר את עצמו מעסק החכמה האמיתית כי היא עיקר הצלחת הנפש מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד ה"ה עסק
העיון בש"ס ופוסקים ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה וכו' אבל עסק החכמה האמיתית חכמת
הקבלה האלקית, היא עיקר הצלחת הנפש, ואין לאדם להפטר ממנה בשום אופן, והיא עיקר תורת ישראל.
(הבני יששכר בספר מעין גנים פ"א אות ב)

פרשת אחרי תשפ"ב

לקבלת העלוך מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

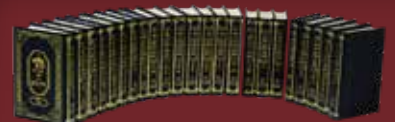
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל



פורמט בים
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
(cm 16.5/11.5)



פורמט רגיל (cm 24/17)



פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)

www.matokmidvash.com

מוקד הזמנות: 02-50-222-33

משלוחים חנם
עד הבית
במי וליק דאין